

3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i potpuno ili djelomično potvrdnog odgovora na drugo pitanje: uključuje li pravo ugovaratelja privatnog zdravstvenog osiguranja na stavljanje na raspolaganje kopije osobnih podataka koje je obradio osiguravatelj pravo na ustupanje kopije dodataka polici osiguranja te dopisa i priloga koje je osiguratelj poslao ugovaratelju osiguranja radi obavijesti o povećanju doprinosa ili se to pravo odnosi isključivo na predaju kopije osiguranikovih osobnih podataka kao takve, pri čemu se ugovaratelju osiguranja koji obrađuje podatke prepušta da odluči o načinu objedinjavanja podataka za dotičnog ugovaratelja osiguranja?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. te ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland
(Nizozemska) – Gemeente Dinkelland/Ontvanger van de Belastingdienst/Grote ondernemingen,
kantoor Zwolle**

(Predmet C-674/22)

(2023/C 45/12)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Gelderland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gemeente Dinkelland

Tuženik: Ontvanger van de Belastingdienst/Grote ondernemingen, kantoor Zwolle

Prethodna pitanja

1. Treba li pravno načelo, u skladu s kojim se moraju platiti zatezne kamate jer postoji pravo na povrat poreza naplaćenih protivno pravu Unije, tumačiti na način da poreznom obvezniku u slučaju odobrenja povrata poreza na promet treba platiti i zatezne kamate ako:
  - (a) je povrat posljedica pogrešaka uprave poreznog obveznika, kao što se to opisuje u ovoj odluci, koje se ni na koji način ne mogu pripisati poreznom inspektor;
  - (b) je povrat posljedica novih izračuna ključa za raspodjelu odbitka poreza na promet na opće troškove, na temelju okolnosti opisanih u ovoj odluci?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: od kojeg trenutka u tim slučajevima postoji pravo na zatezne kamate?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. studenoga 2022. uputio Nejvyšší správní soud (Češka
Republika) – B2 Energy s.r.o./Odvolací finanční ředitelství**

(Predmet C-676/22)

(2023/C 45/13)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: B2 Energy s.r.o.

Tuženik: Odvolací finanční ředitelství

Prethodna pitanja

Treba li članak 138. stavak 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, s obzirom na presudu Suda Europske unije od 9. prosinca 2021. u predmetu C-154/20, Kemwater ProChemie, EU:C:2021:989, tumačiti na način da mogućnost ostvarivanja prava na izuzeće od poreza na dodanu vrijednost (PDV) za isporuku robe u drugu državu članicu Europske unije valja odbiti a da porezna uprava ne mora dokazati da je dobavljač robe sudjelovao u utaji PDV-a, u situaciji kada dobavljač nije dokazao da je roba isporučena određenom primatelju u drugoj državi članici Unije, koji ima status poreznog obveznika naveden u poreznim dokumentima, iako su, s obzirom na činjenično stanje i informacije koje je dostavio porezni obveznik, dostupne informacije potrebne za provjeru je li stvarni primatelj u drugoj državi članici Unije imao takav status?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Tužba podnesena 4. studenoga 2022. – Europska komisija/Irska

(Predmet C-679/22)

(2023/C 45/14)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: U. Małecka, L. Malferrari, E. Manhaeve, L. Armati, agenti)

Tuženik: Irska

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da nedonošenjem (svih) zakona, propisa i administrativnih odredbi potrebnih za usklađivanje s Direktivom (EU) 2018/1808 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2010/13/EU ⁽²⁾ o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) u pogledu promjenjivog stanja na tržištu; ili, u svakom slučaju, time što o njima nije obavijestila Komisiju, Irska nije ispunila svoje obveze iz članka 2. Direktive;
- naloži Irskoj da Komisiji plati paušalni iznos koji se temelji na dnevnom iznosu od 5 544,9 eura i iznosi najmanje 1 376 000 eura.
- ako se povreda utvrđena u točki 1. nastavila do datuma izricanja presude u ovom postupku, naloži Irskoj da Komisiji plaća kaznu u iznosu od 33 257,2 eura po danu od datuma presude u navedenom postupku do datuma izvršenja njezinih obveza koje ima na temelju te Direktive; i
- naloži Irskoj plaćanje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Direktiva (EU) 2018/1808 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2010/13/EU o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) u pogledu promjenjivog stanja na tržištu. I Direktiva iz 2010. i Direktiva iz 2018. usklađuju nacionalna zakonodavstva o audiovizualnim medijima tradicionalna TV emitiranja i usluge na zahtjev. Direktiva iz 2018. pruža pravila za oblikovanje tehnološkog razvoja i stvara jednake uvjete za audiovizualne medije u nastajanju.